

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/65/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612200440
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612200440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Veroniky Svoradovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. O. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: A. P. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J. A. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Martinom Valaským, advokátom so sídlom Topoľčany, Škultétyho 6 a X. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Margitou Kytnarovou, advokátkou so sídlom Topoľčany, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18,

o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. mája 2012, č. k. 11P/15/2012-97 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16. 10. 2012, č. k. 11P/15/2012-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti m e n í tak, že znižuje vyživovaciu povinnosť otca na mal. O. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 300 eur na sumu 220 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že otec je povinný uhrádzať výživné na mal. O. vždy do posledného dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. 06. 2010, č. k. 6C/121/2010-30 v časti o výživnom.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec sa podaným návrhom na súd prvého stupňa dňa 19. 01. 2012 domáhal zmeny rozsudku OS Topoľčany, č. k. 6C/121/2010-30 zo dňa 16. 06. 2010 v časti o výživnom tak, že súd zníži jeho vyživovaciu povinnosť na mal. O. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 300 eur na sumu 167 eur mesačne a to vždy do 30. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. Zároveň otcovi uložil povinnosť uhrádzať výživné na mal. O. P., nar. XX. XX. XXXX vždy do posledného dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Týmto došlo k zmene rozsudku OS Topoľčany, sp. zn. 6C/121/2010 zo dňa 16. 06. 2010 v časti splatnosti výživného. Po právnej stránke svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 62 ods. 1 až 5, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, ako aj vykonaným dokazovaním. Vykonaným dokazovaním súd dôvodnosť návrhu otca na zníženie výživného nemal za preukázanú. Porovnaním pomerov na strane účastníkov v čase posledného rozhodovania o výživnom, ako aj aktuálnych pomerov na strane matky

a otca a maloletého dieťaťa nezistil, že by došlo k takej zmene pomerov na strane účastníkov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej. Súd poukázal na skutočnosť, že najmä na strane matky došlo k zmenám pomerov v tom, že jej pribudla vyživovacia povinnosť a to bez ohľadu na to, že vypočutý svedok C. E. potvrdil, že sa významnou mierou podieľa na výžive B. E.. Ďalej matke pribudlo výrazné finančné zaťaženie vo forme pôžičky fyzickej osoby, ktorou riešila kúpu primeraného 1-izbového bytu, a teda si riešila bytovú otázku. Podľa názoru súdu na strane otca nedošlo k zmenám pomerov tak, ako to má na mysli ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pretože iba mechanický výpočet porovnania, a teda zníženie základu dane u otca za sledované obdobie v roku 2009-2010, resp. 2011, ktoré majú predstavovať sumu 3.410,35 eura, resp. 3.188,46 eura, nepredstavuje podľa názoru súdu, vzhľadom na jeho kvalifikáciu, ktorá sa nezmenila, jeho vek, zdravotný stav, ako aj hodnotu zníženia základu dane, a teda príjmu, skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné prijať úvahu o zmene pomerov a tým aj zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Otcovi pribudlo finančné zaťaženie vo forme spotrebného, ako aj hypotekárneho úveru, avšak toto je porovnateľné s finančným zaťažením, ktoré nastalo po poslednom rozhodnutí o výživnom na strane matky. Návrhom sa otec zároveň domáhal i zmeny v splatnosti výživného a to preto, že sa zmenila splatnosť jeho príjmov, pričom vzhľadom k tomu, že matka, ako aj kolízny opatrovník s návrhom súhlasili a takéto rozhodnutie nie je proti záujmom maloletého dieťaťa, súd upravil splatnosť výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa vždy do 30. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom k tomu, že súd nezistil na strane účastníkov zmenu pomerov tak, ako to má na mysli ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti tak, že súd zníži jeho vyživovaciu povinnosť na mal. O. P., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 300 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež nesprávne postupoval pri hodnotení výsledkov dokazovania. Do úvahy vzal nepreukázané tvrdenia matky, že užíva luxusný 3-izbový byt, kým ona s deťmi býva v 1-izbovom byte. V skutočnosti vlastní 3-izbový, ale malometrážny byt II. kategórie, ktorý sa nachádza v 4-bytovke ešte z roku 1950. Matka maloletej býva v 1-izbovom byte na okraji centra J. a v porovnaní s jeho bytovým domom z hľadiska komfortu bývania a technického vybavenia je rozhodne v lepšom bytovom dome. Má vedomosť o tom, že matka sa v uvedenom byte zdržuje minimálne, aktuálne by sa mala zdržiavať v novostavbe rodinného domu súp. č. XXX/X na B. ul. v J., ktorá vlastnícky patrí rodičovi jej partnera C. E.. Ďalej namietal, že súd nebral do úvahy jeho argumentáciu, že pri vypredaní BSM nedošlo k diskriminácii matky, ako to v konaní proklamovala, pretože z čl. I ods. 1 kúpnej zmluvy bolo preukázané, že predmetom predaja boli aj pozemky, ktoré nadobudol pred uzatvorením manželstva a boli v jeho výlučnom vlastníctve. Výťažok z predaja uvedených pozemkov nemal byť prečo predmetom vyporiadania BSM, a teda ani zahrnutý do vyporiadacieho podielu. Pokiaľ súd zamietol návrhy s odôvodnením, že dieťa je často choré a nosí ortopedickú obuv, po jeho výhradách matka dieťaťa v konaní upresnila, že išlo len o jednorazový výdavok na 1 ortopedické papučky v škôlke a inak dieťa vôbec ortopedickú obuv ani podobnú pomôcku nenosí a rovnako za prehnané je potrebné posudzovať jej vyjadrenie o chorobnosti dieťaťa. Napriek jednoznačným dôkazom o výraznej zmene pomerov na jeho strane, ktoré vyplývajú zo spisu, keď súdu predložil všetky dôkazy vrátane daňových priznaní, súd v rozpore s vykonaným dokazovaním a jeho výsledkom odôvodnil zamietnutie návrhu aj tým, že súd nemal návrh otca na zníženie výživného za preukázaný. Ďalej namietal, že súd si osvojil názor matky, podľa ktorého je potrebné považovať za nadbytočný luxus jeho dochádzanie do práce podľa námatkovo vybraného mesiaca v roku aj každý deň a s tým spojené výdavky na cestovanie. Zároveň však matka dieťaťa namietala aj náklady na ubytovanie v Rakúsku. Nevie si teda predstaviť, ak má prispievať na výživné svojej dcéry, či má prespávať v aute na parkovisku, alebo ako si má vysvetliť námietky matky k výdavkom na cestovanie alebo ubytovanie pri výkone práce v Rakúsku. Napokon súd neprihliadol na skutočnosť, že matka žije v spoločnej domácnosti s jej partnerom a tento sa podieľa aj na tvorbe nákladov bývania. Súdu postačovalo vyjadrenie tohto svedka, že ako otec druhého dieťaťa matky finančne a materiálne zabezpečuje svoje dieťa, avšak súd neskúmal jeho finančnú a materiálnu účasť na nákladoch bývania z pohľadu jeho spolužitia. Pokiaľ súd prvého stupňa poukázal na ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ale vývoj životných nákladov vzal do úvahy iba na strane matky, neprihliadol na náklady, ktoré reálne má napr. na špeciálny pracovný odev, špeciálnu pracovnú obuv, zväračskú kuklu a špeciálne

sklá, ktoré musí mať v zimnom aj v letnom prevedení. Tieto náklady si v dobe, ktorá bola v tomto konaní posudzovaná, do nákladov neuplatňoval, súd na ne preto mal prihliadnuť ako na ďalšie náklady pri ostatných životných nákladoch. Tieto náklady na uvedené pracovné odevy sú pomerne vysoké, keď kvalitná zväračská maska so vzduchovým filtrom v najnižšej cenovej kategórii stojí od 300 do 500 eur, na sklá do nej vydáva mesačne okolo 15 eur, na filtre 30 eur podľa stavu opotrebenia. Zväračské montérky stoja okolo 100 eur, ročne spotrebuje 4, zimná zväračská obuv stojí 140 eur a letná okolo 100 eur. Má za to, že na jeho strane došlo k zmene pomerov, tak ako to má na mysli ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a túto zmenu aj preukázal.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila matka, ktorá navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Podľa jej názoru súd prvého stupňa správne a úplne zistil skutkový stav veci a po vyhodnotení všetkých predložených dôkazov vec správne aj právne posúdil. V žiadnom svojom vyjadrení netvrdila, že bola pri vyporiadaní BSM ukrátená, nakoľko si bola vedomá prevzatia záväzku voči J. banke, a. s. otcom. Faktom je, že medzi sebou vyporiadali všetky svoje majetkové práva plynúce z BSM dobrovoľným a slobodným rozhodnutím, čím voči sebe nemajú žiadne finančné ani iné nároky. V byte, v ktorom žije s maloletou dcérou, ako aj s maloletým B., ktorý pochádza zo vzťahu s partnerom C. E., práve s ohľadom na rozlohu tohto bytu neužívajú tento všetci ako rodina, ale jej partner sa snaží v súčasnosti riešiť vlastné bývanie. Momentálne však spoločnú domácnosť netvorí. Pri posudzovaní zdravotného stavu maloletej pravdivo uviedla, že maloletá O. nosí v súčasnosti do škôlky ortopedické papučky, tak ako väčšina detí v jej veku, pričom tieto papučky sa nosia celý deň v škôlke a na víkend domov, aby ich dieťa nosilo čo najčastejšie. Položku v hodnote 17 eur neuviedla ako pravidelný mesačný náklad, a preto je ošemetné opierať odvolanie o ortopedickú obuv dieťaťa. Uviedla ďalej, že o maloletú dcéru sa osobne denno-denne stará, pričom sama opatera s prihliadnutím na vek, potreby maloletej, ako aj zdravotný stav, pokrýva časť vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Otec sa s maloletou O. stretáva len pár hodín jeden deň v týždni, a teda náklady na jej stravu sú v priebehu 3 hodín minimálne. Poukázala na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, ktorý kladie výživné pred akékoľvek iné výdavky rodiča. V priebehu konania poukazovala na to, že najzákladnejšou položkou navrhovateľa podľa daňovej evidencie v roku 2011 je každodenný náklad na dopravu, resp. cestovné vlastným osobným motorovým vozidlom, pričom otec tvrdil, že zákazky vykonáva niekedy aj 2 mesiace na tom istom mieste a sám. Každý mesiac uplatňované cestovné výdavky sú podľa jej názoru umelo navyšované za účelom zníženia daňového základu. Iné náklady, ako náklady uplatnené v daňovom priznaní na pomôcky súvisiace s výkonom povolania otca, súdu neboli preukázané. Má za to, že nie každý daňovými predpismi uznaný výdaj je z hľadiska podnikania otca nevyhnutný do tej miery, že by nebolo od neho dôvodne považovať, aby z takýchto výdajov prednostne plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej O. aj s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, dosiahnutú kvalifikáciu a celkovo nadobudnutý majetok a príjem, ktorý je podľa jej uváženia na slovenské pomery nadštandardný vo výške 2.000 eur za zákazku, ktorá trvá niečo vyše mesiaca. Tak ako otcovi stúpili životné náklady, tak stúpili náklady i maloletej, ktorá je o dva roky staršia a teraz už dokonca škôlkárka. Má za to, že by otec mal zvážiť dôvodnosť iných ním vynaložených mesačných nákladov pri poukaze na jeho bytovú otázku a náročnosť splácania jeho pôžičiek, ktoré s tým súvisia.

Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu otca nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti náhrady trov konania podľa § 214 ods. 2 písm. a) OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa a dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutých častiach (§ 219 OSP), ani pre jeho zrušenie podľa § 221 OSP. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 220 OSP zmenil.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa, za uplynulý čas spotrebované výživné sa nevracia (ods. 2).

Pri zmene pomerov sa vždy prihliada na vývoj životných nákladov (ods. 3).

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5 citovaného §-u).

Výživné súd vždy určuje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažná zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprimeranú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov sa v zmysle § 78 ods. 1 OSP rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napr. o také zvýšenie či zníženie zárobku, či iných príjmov, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného a to nielen na krátky čas. Zmena pomerov sa môže prejaviť tiež vyšším vekom dieťaťa, príp. rozšírením alebo zúžením vyživovacích povinností povinného, jeho invalidita a pod. Pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa vždy použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sa v každom jednotlivom prípade skúmajú diferencovane. Schopnosti a možnosti rodičov súd vždy zhodnotí zo všetkých relevantných hľadísk, najmä i z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti ich naplnenia v danom regióne i so zreteľom na zistenú mieru nezamestnanosti a pod. Výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom súd nezohľadňuje také výdavky povinného rodiča, ktoré nebolo, resp. nie je nevyhnutné vynaložiť.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa správne porovnával okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia s okolnosťami, ktoré sú v čase nového rozhodnutia. V konaní bolo nesporne preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca určená rozsudkom OS Topoľčany zo dňa 16. júna 2010, č. k. 6C/121/2010-30, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej O., nar. XX. XX. XXXX rozvedené, maloletá O. bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 300 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletou O. súd neupravil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. 06. 2010. V čase rozhodovania matka bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 265 eur a ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala. Otec pracoval ako živnostník. Z daňového priznania za rok 2009 bolo zistené, že dosiahol príjem 22.278,70 eura a po zohľadnení výdavkov jeho čistý príjem predstavoval 7.684,41 eura. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť okrem maloletej O. nemal.

Otec sa návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 19. 01. 2012 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na maloletú O. zo sumy 300 eur na sumu 167 eur, ktoré bude povinný platiť vždy do 30. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Otec zdôvodňoval svoj návrh zmenou jeho reálnych príjmov, ktoré výrazne poklesli a táto skutočnosť ovplyvňuje v negatívnom zmysle jeho schopnosť prispievať na výživu maloletej O. v rozsahu, ako bolo určené posledným rozhodnutím súdu. Uviedol, že v roku 2010 jeho príjmy reálne klesli na sumu 4.274,06 eura, čo je preukázateľné z daňového priznania za rok 2010 a rovnaké príjmy dosahoval aj v roku 2011.

Zmena pomerov nastala aj na strane matky, ktorej sa dňa 22. 06. 2011 narodil maloletý B. E.. Býva v 1-izbovom byte, ktorý je v jej vlastníctve s 2 maloletými deťmi. Otec maloletého B. - B. E. prispieva na jeho výživu sumou 100 eur a ďalej sa podieľa na výžive maloletého dieťaťa tak, že kupuje výživové doplnky, kozmetiku, oblečenie. Matka poberá od 01. 09. 2011 rodičovský príspevok, ktorý v roku 2011 činil 190,10 eura a od 01. 01. 2012 naďalej 194,70 eura a zároveň poberá rodinné prídavky na dve deti. Jej náklady na domácnosť predstavuje nájomné 96 eur, električka 15 eur, plyn 7 eur, SATRO 15,50 eura, komisionárske poplatky 4,70 eura a 150 eur mesačne matka spláca pôžičku svojej matke, ktorú jej poskytla na kúpu bytu. Maloletá O. navštevuje materskú školu v J., kde matka platí školné 11 eur, stravné 22 eur, ZRPŠ ročne 20 eur. Maloletej O. matka zakupuje ortopedickú obuv, ako aj vitamíny a lieky v sume 15 - 20 eur mesačne.

Zmena pomerov nastala aj na strane otca, ktorý naďalej vykonáva živnosť, v dôsledku čoho musí cestovať do zahraničia a zvýšili sa mu náklady na cestovné, stravu a oblečenie. Pracuje ako zámočník-zvárač, pričom v roku 2010 podľa daňového priznania za rok 2010 jeho príjmy predstavovali sumu 31.336 eur, výdavky 27.062 eur a rozdiel príjmov a výdavkov 4.274 eur. Z daňového priznania za rok 2011 vyplynulo, že príjmy otca predstavovali 32.805,50 eura a výdavky 28.309,55 eura a základ dane po odpočítaní príjmov a výdavkov činil 4.495,95 eura. Otec tvrdil, že náklady na cestovanie do práce z Rakúska sa zvýšili z dôvodu, že cestuje častejšie a náklady si hradí sám, čo preukazoval cestovnými príkazmi a účtami, ako aj peňažným denníkom. Tvrdil ďalej, že k poklesu príjmov došlo aj z dôvodu, že zmenil objem vykonávaných prác za porovnávané obdobia, ktorý sa znížil a to počtom objednávok. Zvýšené náklady má i so zakupovaním oblečenia, nástrojov, ochranných pomôcok, ktoré ako zvärač potrebuje, ďalej so zakupovaním vzduchových filtrov, špeciálnych skiel, obuvi, ako aj oblečenia. Oblečenie zvärača stojí 80 - 100 eur, letná obuv 50 eur, zimná obuv 70 eur, rukavice týždenne 15 eur, špeciálne sklá mesačne 20 eur a filter 20 eur. Tieto náklady v minulom roku si neuplatnil v daňovom priznaní, pretože o tom nebol informovaný. Ďalšie náklady má otec spojené s bývaním a to: zálohové platby na plyn vo výške 63 eur mesačne, rozhlas a televízia 4,60 eura mesačne, zálohy na električku vo výške 22,93 eura mesačne, náklady na poistenie s pripoistením dieťaťa vo výške 16,76 eura mesačne, náklady na poistenie nehnuteľnosti 19,60 ročne, úrazová poisťka vo výške 48,20 eura mesačne a napokon spláca úver v J. banke, a. s. vo výške 6.000 eur s mesačnou splátkou 114,36 eura, pričom túto úverovú zmluvu uzatvoril za účelom rekonštrukcie bytu, ktorý si kúpil po predaji nehnuteľnosti a vyporiadaní BSM. Ďalší úver vo výške 20.000 eur spláca vo výške 96 eur, pričom sa jedná o úver, ktorý si otec vzal za účelom vybavenia bytu.

Odvolačný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa a dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine a následne i nesprávne rozhodol, keď zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Porovnávaním zárobkových možností a schopností otca v čase predchádzajúceho rozhodnutia príjem otca v roku 2009 predstavoval 22.278,70 eura a po zohľadnení výdavkov jeho čistý príjem predstavoval sumu 7.684,41 eura, pričom ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. Daňovými priznaniami za rok 2010 a 2011 nesporne vyplynulo (po odpočítaní od príjmov výdavky), že príjem otca za rok 2010 predstavoval čiastku 4.274 eur a za rok 2011 čiastku 4.495,95 eura. Je nepochybné, že zmena pomerov nastala i na strane matky, ktorej pribudla vyživovacia povinnosť, pričom jej príjem zostal nezmenený vo forme poberania rodičovského príspevku. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu povinného rodiča, ako aj zmeny pomerov odvolací súd vychádzal nielen z daňových priznaní otca za rok 2010-2011, ale i zo širších okolností a to vykonávanú profesiu otca, ako aj skutočnosť, že za prácou cestuje mimo regióna svojho bydliska - do Rakúska, s čím sú nesporne spojené vyššie náklady. Rovnako odvolací súd nespochybňoval výdavky, ktoré otec má v súvislosti s výkonom svojho povolania a to, či už s pravidelným zakupovaním pracovného oblečenia alebo pracovných pomôcok. Odvolací súd, vychádzajúc z charakteru vykonávanej práce, ako aj z miesta výkonu práce, mal za to, že uplatnené cestovné výdaje, ako aj ďalšie výdavky spojené s výkonom práce (ktoré si otec neuplatnil v daňovom priznaní) nebolo možné hodnotiť ako výdavky, ktoré nie je otec povinný nevyhnutne vynaložiť. Podstatný pokles príjmu otca oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu (7.684,41 eura) s terajším príjmom, teda s príjmom v čase rozhodovania (4.495,95 eura) sa nevyhnutne musí kvalifikovať ako závažná zmena pomerov, ktorá sa musí premietnuť i v rozhodnutí o znížení výživného.

Odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedenej zmeny pomerov predovšetkým na strane otca, ako aj z odôvodnených potrieb maloletej O. dospel k záveru, že znížené výživné zo sumy 300 eur na sumu 220 eur mesačne bude suma primeraná odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, pričom sčasti výživa dieťaťa je pokrývaná i rodinnými prídavkami, keď matka, vzhľadom na vek dieťaťa, nie je schopná plniť si vyživovaciu povinnosť z rodičovského príspevku, ktorá však na druhej strane vyživovaciu povinnosť maloletému dieťaťu vyvažuje osobnou starostlivosťou. Znížená vyživovacia povinnosť otca na sumu 220 eur mesačne bude pokrývať náklady, ktoré matka má s maloletou O., či už na jej výživu, alebo aj náklady spojené s pobytom dieťaťa v materskej škôlke, ako aj s oblečením a kultúrnym vyžitím, keď stanovené výživné, vzhľadom k veku dieťaťa a jeho odôvodneným potrebám je suma dostatočná na zabezpečenie výživy, ale aj ďalších potrieb dieťaťa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, avšak z takto zisteného skutkového stavu dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti podľa § 220 OSP zmenil tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 300 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že otec je povinný uhrádzať výživné na maloletú O. vždy do posledného dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu a takýmto konaním sú i konania vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.